

stříku příslušných soudů, kdyby dosud ještě byla veřejná společnost pod svou firmou zapsána, neboť týž závod nemůže býti provozován zároveň pod firmou veřejné společnosti a pod firmou společnosti akciové, kteréžto firmy kryjí společností útvary naprosto rozdílné. Ana firma veřejné společnosti byla vymazána, ať již právem nebo neprávem, mohlo by býti o případném obnovení zápisu uvažováno teprve po odklizení akciové společnosti, právě tak jako o tom, zda úmrtím Artura H-a veřejná společnost zanikla či s jeho dědici dále trvá (čl. 123 čis. 2 obch. zák.) a zda byl právem povolen výmaz zesnulého společníka k opovědi, jež byla jeho podkladem. Rejstříkový soud nemůže však v oboru své působnosti rozhodovati, zda akciová společnost byla zřízena právem, čili nic. O tom rozhoduje úřad správní, který před povolením zřízení akciové společnosti koná sám příslušná šetření (§ 4 nařízení ze dne 20. září 1899, čis. 175 ř. z. (akc. regulativu) v doslovu vládního nařízení čis. 465/1920, §§ 7—12, 20, 21 akc. regulativu). Rejstříkový soud přezkoumává jen, zda jsou ve společenské smlouvě předpisy pojící se k její podstatě, tedy aspoň ty, jež vypočítává čl. 210, druhý odstavec obch. zák., zda ustanovení společenské smlouvy neodporují velícím právním zásadám, zda bylo ke zřízení společnosti dáno státní schválení, pokud se týče, zda byly splněny podmínky příslušným státním úřadem stanovené, zda nastaly okolnosti, které společnost sama ve stanovách určila jako podmínku svého vstupu v život, a posléze, zda společnost jest pokládati za kupce plného práva. Byly-li předpoklady zápisu vadné, nemusí tím ještě nutně nastati zmatečnost společenské smlouvy. Jen vady dotýkající se přímo podstaty akciové společnosti způsobily by zmatečnost, která by však mohla býti uplatňována každým zájemníkem, zvláště akcionářem, jen žalobou neb námitkou, tudíž ve sporu. Jinaké porušení hmotněprávních předpisů nemá v zápětí zmatečnost a vada jest zápisem zhojena. Podobně i zanedbání předepsané formy. Byl-li zřízením akciové společnosti způsoben zásah v soukromá práva třetích osob, mohou tyto uplatniti své nároky zase jen pořadem práva. I když se nelze naveskrz ztotožniti s důvody napadeného usnesení, není ve věci samé ve zřejmém rozporu ani se zákonem ani se spisy a není ani zmatečné. Není tu tedy podmínek § 16 cis. pat. ze dne 9. srpna 1854, čis. 208 ř. z. a nemohlo býti dovolací stížnosti vyhověno.

Čís. 10680.

Fakturové sudiště (§ 88, druhý odstavec j. n.) není odvráceno tím, že objednatel pozastavil část faktury, nespojující s doložkou o příslušnosti.

(Rozh. ze dne 10. dubna 1931, R I 118/31.)

Žalobce opřel místní příslušnost dovolaného soudu o § 88, druhý odstavec, j. n. Žalovaný opíral námitku místní nepřislušnosti o to, že ihned po obdržení faktury činil proti ní námitky, a dovolal se jednak faktury, jednak dopisů ze dne 2. prosince 1929. Soud p r v é s t o-

lice námitce vyhověl a žalobu odmítl. Rekursní soud zamítl námitku místní nepřislušnosti. Důvody: Prvý soud z dopisů ze dne 2. prosince 1929 zjistil, že se žalovaný ohradil proti celé faktuře, že odporoval smlouvě a protestoval proti splatnosti faktury. Prvý soud však pochybil, any tyto okolnosti nejsou skutkovým zjištěním, nýbrž právním závěrem. Z dopisů ze dne 2. prosince 1929 vysvítá jen tolik, že se žalovaný ohradil proti splatnosti účtu a vyzval žalobkyni, by účet opraven byl na datum, kdy dojdou koupené jím motorky. Z tohoto zjištěného skutkového stavu neplyne právní závěr, že žalovaný proti doložce faktury »splatno a žalovatelnost v Praze« nebo vůbec proti faktuře namítal, že odporuje smlouvě, jak ustanovení § 88 druhý odstavec j. n. předpokládá. Stěžovatel, dovolávaje se výkladu tohoto ustanovení v komentáři Dr. Neumanna k c. ř. s. z roku 1927 na str. 221 odst. 3 napadá podle názoru rekursního soudu právem právní názor prvního soudu, z něhož vycházel, odmítnuv k námitce místní nepřislušnosti soudu žalobu. By se totiž odpor proti faktuře stal způsobem v zákoně uvedeným, musí kupitel zboží prohlásiti, že s doložkou o splatnosti a o místě placení nebo vůbec s fakturou nesouhlasí, nebo musí fakturu bez poznámky vrátiti, nikoli však odporovati jen některým jejím částem, nikoli však zároveň i sudišti podle § 88 druhý odstavec j. n.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolacímu rekursu nelze přiznati oprávnění, hledíc ke správným, stavu věci i zákonu vyhovujícím důvodům napadeného usnesení. Pouhý objednatelův nesouhlas s datem faktury nelze považovati za nesouhlas se smlouvou vůbec a za odmítnutí celé faktury, nýbrž právě jen za nesouhlas s pozastavenou částí faktury, jež se v souzeném případě místní přislušnosti soudu nedotýká.

Čís. 10681.

Nebyl-li navržen výmaz zápisů, jež se staly po žádosti o poznámku pořadí (pro zcizení nemovitosti), zároveň se žádostí, podle níž byl povolen vklad zcizení nemovitosti v poznamenaném pořadí, nýbrž teprve později, jest tuto knihovní žádost zamítnouti.

(Rozh. ze dne 10. dubna 1931, R I 187/31).

Majitelé nemovitosti navrhli výmaz zástavních práv, jež byla vložena na nemovitosti po žádosti o poznámku pořadí pro zamýšlené zcizení, nabyvše již před tím nemovitosti v pořadí poznámky. Knihovní soud návrhu vyhověl, rekursní soud žádost zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.